Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS ALTERNATYVIŲJŲ DEGALŲ ĮSTATYMAS

2020 m. d. Nr.
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir tikslas

1. Šis įstatymas nustato alternatyviųjų degalų naudojimo kelių ir vandens transporto sektoriuose plėtrą Lietuvos Respublikoje, siekiant įgyvendinti valstybės energetikos, ūkio ir (ar) aplinkos apsaugos politikos strateginius tikslus.

2. Pagrindinis įstatymo tikslas – mažinti transporto sektoriaus poveikį klimato kaitai, siekiant, kad 2030 metais atsinaujinančių išteklių energijos dalis transporto sektoriuje, palyginti su bendruoju galutiniu energijos suvartojimu transporto sektoriuje, sudarytų ne mažiau kaip 15 procentų. Tuo tikslu skatinti naudoti alternatyviuosius degalus ir degalus iš atsinaujinančių energijos išteklių, palaipsniui didinant transporto sektoriaus energijos šaltinių įvairovę ir mažinant transporto sektoriaus priklausomybę nuo iškastinio kuro importo.

3. Šio straipsnio 2 dalyje numatyto tikslo siekiama skatinant elektros energijos vartojimą kelių transporte, biodujų gamybos, valymo ir tiekimo transportui infrastruktūros plėtrą, remiant alternatyviaisiais degalais varomų transporto priemonių įsigijimą kartu su įpareigojimais vartoti degalus iš atsinaujinančių energijos išteklių, nustatant įpareigojimus degalų tiekėjams dėl degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių tiekimo, didinant pažangiųjų skystųjų biodegalų naudojimo apimtį ir atnaujinant reikalavimus, keliamus viešiesiems pirkimams, atliekamiems energetikos ir transporto srityse.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Alternatyvieji degalai** – degalai, įskaitant degalus iš atsinaujinančių energijos išteklių, galintys pakeisti transporto sektoriuje naudojamus naftos degalus – elektros energija, vandenilio dujos, sintetiniai degalai ir parafininis kuras, suslėgtos ir suskystintos gamtinės dujos, suskystintos naftos dujos ir degalai iš perdirbtų neatsinaujinančių išteklių atliekų.

2. **Biodegalai** – iš biomasės pagaminti skystieji ir dujiniai transporto degalai.

3. **Degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių** – degalai, kurie prisideda prie transporto sektoriaus poveikio klimato kaitai mažinimo – biodegalai, biodujos, iš atsinaujinančių išteklių pagaminti nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai arba elektros energija.

4. **Degalai iš perdirbtų neatsinaujinančių išteklių atliekų** – skystieji ar dujiniai degalai, gaminami iš toliau naudoti netinkamų skystųjų arba kietųjų atliekų, susidarančių iš neatsinaujinančių išteklių, arba iš apdorojant atliekas gaunamų dujų ir išmetamųjų dujų, kurios to nesiekiant neišvengiamai susidaro iš neatsinaujinančių išteklių vykstant gamybos procesui.

5. **Degalų papildymo punktas** – bet kokiems skystiesiems ar dujiniams degalams, išskyrus suskystintas gamtines dujas, tiekti skirta degalų papildymo infrastruktūra, naudojant stacionarius arba mobilius įrenginius.

6. **Degalų tiekėjas** – degalus tiekiantis subjektas, turintis leidimą verstis mažmenine ir (ar) didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, kurio tiekiami degalai yra akcizo mokesčio objektas.

7. **Dinaminiai duomenys** – viešosios elektromobilių įkrovimo stotelės pasiekiamumas, užimtumas, vidutinė paslaugos kaina galutiniam vartotojui, neturinčiam atskiros sutarties su viešosios elektromobilių įkrovimo prieigos operatoriumi.

8. **Dujinių degalų tiekėjas** – dujinius degalus per degalų papildymo punktą galutiniam transporto vartojimui tiekiantis subjektas, turintis gamtinių dujų įrenginių įrengimo ir eksploatavimo veiklos atestatą.

9. **Elektromobilis** – motorinė transporto priemonė, kurioje sumontuota jėgos pavara, turinti bent vieną ne išorinį elektros energijos keitiklį su elektrine įkraunamąja energijos kaupimo sistema, kurią galima įkrauti iš išorės.

10. **Elektromobilių didelės galios įkrovimo prieiga** – elektromobilių įkrovimo prieiga, kurios elektrinė galia, perduodama elektromobiliui, yra ne mažesnė kaip 50 kW.

11. **Elektromobilių įkrovimo prieiga** – elektromobilių įkrovimo sąsaja, per kurią galima vienu metu įkrauti vieną elektromobilį, arba įrenginys, kuriuo vienu metu galima sukeisti vieno elektromobilio akumuliatorių.

12. **Elektromobilių įkrovimo prieigos operatorius** – fizinis ir (ar) juridinis asmuo, teikiantis elektromobilių įkrovimo paslaugas klientams.

13. **Elektromobilių įkrovimo stotelė** – elektros inžinerinis įrenginys, turintis vieną ar daugiau įkrovimo prieigų ir bendrą vartotojo identifikacijos sąsają.

14. **Elektromobilių įprastos galios įkrovimo prieiga** – elektromobilių įkrovimo prieiga, kurios elektrinė galia, perduodama elektromobiliui, yra ne didesnė kaip 22 kW, išskyrus ne didesnės kaip
3,7 kW galios elektros įrenginius, kurie įrengti privačiuose namų ūkiuose arba kurių pirminė paskirtis nėra elektromobilių įkrovimas ir kurie nėra viešai prieinami.

15. **Elektromobilių itin didelės galios įkrovimo prieiga** – elektromobilių įkrovimo prieiga, kurios elektrinė galia, perduodama elektromobiliui, yra didesnė kaip 150 kW.

16. **Elektromobilių vidutinės galios įkrovimo prieiga** – elektromobilių įkrovimo prieiga, kurios elektrinė galia, perduodama elektromobiliui, yra nemažesnė kaip 23 ir ne didesnė kaip 49 kW.

17. **Hibridinė transporto priemonė** – transporto priemonė, kurioje energija mechaniniam judesiui atlikti tiekiama iš dviejų ar daugiau transporto priemonėje esančių sukauptos energijos šaltinių: sunaudojamų degalų ir elektros energijos kaupiklio (baterijos, kondensatoriaus).

18. **Iš atsinaujinančių išteklių pagaminti nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai** – skystieji arba dujiniai degalai, kurių energijos kiekis sukaupiamas iš atsinaujinančių energijos išteklių, išskyrus biomasę, ir kurie yra naudojami transportui.

19. **Degalai iš perdirbtų neatsinaujinančių išteklių atliekų** – skystieji ir dujiniai degalai, gaminami iš toliau naudoti netinkamų skystųjų arba kietųjų atliekų, susidarančių iš neatsinaujinančių išteklių, arba iš apdorojant atliekas gaunamų dujų ir išmetamųjų dujų, kurios to nesiekiant neišvengiamai susidaro iš neatsinaujinančių išteklių vykstant gamybos procesui.

20. **Mažos taršos transporto zona** – savivaldybės tarybos nustatyta miesto teritorija, kurioje ribojamas arba visiškai draudžiamas transporto priemonių eismas, išskyrus nulinės taršos transporto priemones.

21. **Mineraliniai degalai** – iš gamtinių iškastinių žaliavų arba mineralinės kilmės atliekų pagaminti skystieji arba dujiniai transporto degalai.

22. **Nebiologinės kilmės skystieji ir dujiniai transporto degalai** – iš atsinaujinančiųjų išteklių pagaminti ir transportui naudojami skystieji arba dujiniai degalai, kiti nei biodegalai ar biodujos, kurių energijos kiekis gaunamas iš kitų atsinaujinančių energijos išteklių nei biomasė.

23. **Netarši lengvoji transporto priemonė** – M1, M2 arba N1 kategorijos transporto priemonė, kurios per išmetimo vamzdį išmetamo CO_2 kiekis neviršija 50 CO_2 g/km, ir realiomis važiavimo sąlygomis išmetamų teršalų kiekis neviršija 80 procentų ribinės vertės, nustatytos 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių

transporto priemonių (Euro 5 ir Euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos, o nuo 2026 m. sausio 1 d. – M1, M2 arba N1 kategorijos transporto priemonė, kurios per išmetimo vamzdį išmetamo CO_2 kiekis yra lygus 0 CO_2 g/km, arba M3, N2, arba N3 kategorijos transporto priemonė, naudojanti alternatyviuosius degalus.

24. **Netarši sunkioji transporto priemonė** – M3, N2 arba N3 kategorijos transporto priemonė, naudojanti alternatyviuosius degalus, išskyrus skystųjų biodegalų ir mineralinių degalų mišinius.

25. **Nulinės taršos transporto priemonė** – netarši transporto priemonė be vidaus degimo variklio arba su vidaus degimo varikliu, išmetančiu mažiau kaip 1 gramą CO_2/km arba 1 gramą CO_2/kWh.

26. **Pažangieji biodegalai** – biodegalai, pagaminti iš žaliavų ir kitų degalų, numatytų Lietuvos Respublikos energetikos ministro patvirtintame sąraše.

27. **Statiniai duomenys** – viešosios elektromobilių įkrovimo stotelės identifikacinis numeris, koordinatės, adresas, galia, įkrovimo ir jungčių tipai, darbo valandos, atsiskaitymo už paslaugas būdai, savininko ir (ar) valdytojo kontaktinė informacija.

28. **Suskystintų gamtinių dujų papildymo punktas** – suskystintoms gamtinėms dujoms tiekti skirta infrastruktūra, kurią sudaro stacionarūs ar mobilūs įrenginiai, priekrantės įrenginiai arba kitos sistemos.

29. **Transporto priemonės įkrovimo jungtis** – fizinė įkrovimo stotelė ir elektrinės transporto priemonės sąsaja, per kurią tiekiama elektros energija.

30. **Viešoji elektromobilių įkrovimo prieiga** – viešai prieinama ir į Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registrą įtraukta elektromobilių įkrovimo prieiga.

31. **Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistema** – duomenų bazė, kurioje kaupiami ir tvarkomi iš viešųjų įkrovimo prieigų operatorių surinkti statiniai ir dinaminiai duomenys.

32. Transporto priemonių kategorijos suprantamos taip, kaip nurodyta 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) Nr. 2018/858 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo ir rinkos priežiūros, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 715/2007 ir (EB) Nr. 595/2009 bei panaikinama Direktyva 2007/46/EB (OL 2018 L 151/1, p. 1). Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos kelių įstatyme, Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatyme, Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos transporto veiklos pagrindų įstatyme ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose veiklą transporto sektoriuje.

ANTRASIS SKIRSNIS
VALDYMO SRITIES INSTITUCIJOS IR JŲ KOMPETENCIJOS

3 straipsnis. Valdymo srities institucijos

Alternatyviųjų degalų naudojimo transporto sektoriuje politiką šio įstatymo nustatyta tvarka pagal kompetenciją reguliuoja ir kontroliuoja, kaip vykdomas šis įstatymas ir jo įgyvendinamieji teisės aktai:

1) Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;
2) Energetikos ministerija;
3) Susisiekimo ministerija;
4) Aplinkos ministerija;
5) Ekonomikos ir inovacijų ministerija;
6) Žemės ūkio ministerija;
7) Valstybinė energetikos reguliavimo taryba (toliau – Taryba);
8) savivaldybės;
9) Lietuvos automobilių kelių direkcija prie Susisiekimo ministerijos;
10) Lietuvos transporto saugos administracija;
11) Viešųjų pirkimų tarnyba.

4 straipsnis. Vyriausybės kompetencija

1. Vyriausybė:

1) užtikrina, kad būtų pasiektas šio įstatymo 1 straipsnyje 2 dalyje nustatytas tikslas;

2) tvirtina paramos taisykles ir skyrimo tvarką skatinant pažangiųjų biodegalų gamybą ir jai reikalingos infrastruktūrą įrengimą;

3) tvirtina paramos taisykles ir skyrimo tvarką skatinant alternatyviaisiais degalais varomų transporto priemonių įsigijimą ir (ar) jai reikalingos infrastruktūros įrengimą;

4) nustato darnaus judumo fondo sukūrimo ir administravimo tvarką.

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija:

1) nustato naudojimosi gamtinių dujų perdavimo ir skirstymo sistemomis, perduodant ir skirstant biodujas, tvarką;

2) tvirtina Konfiskuotų alkoholio produktų panaudojimo biodegalų gamybai taisykles;

3) nustato privalomus aplinkos apsaugos kriterijus valstybės institucijų, įstaigų ir įmonių perkamoms transporto priemonėms;

4) nustato leidžiamą arba privalomą biodegalų dalį mišinyje su degalais, pagamintais iš mineralinių degalų;

5) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

5 straipsnis. Energetikos ministerijos kompetencija

Energetikos ministerija:

1) kartu su Aplinkos ministerija ir Žemės ūkio ministerija rengia ir teikia Vyriausybei tvirtinti Paramos pažangiųjų biodegalų gamybai ir jai reikalingai infrastruktūrai įrengti skyrimo taisykles;

2) kartu su Aplinkos ministerija ir Susisiekimo ministerija nustato biodegalų privalomuosius kokybės rodiklius;

3) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

6 straipsnis. Susisiekimo ministerijos kompetencija

Susisiekimo ministerija:

1) nustato alternatyviųjų degalų infrastruktūros plėtros tikslus, principus ir priemones;

2) nustato viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemos sukūrimo ir administravimo tvarką;

3) kartu su Energetikos ministerija ir Aplinkos ministerija nustato ir Vyriausybei teikia tvirtinti Paramos skyrimo alternatyviaisiais degalais varomoms transporto priemonėms įsigyti ir (ar) infrastruktūrai įrengti taisykles, kuriose būtų numatytas įpareigojimas vartoti dalį degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių;

4) nustato netaršių transporto priemonių judumo mieste tvarką;

5) rengia ir tvirtina Energijos vartojimo efektyvumo ir aplinkos apsaugos reikalavimų, taikomų įsigyjant kelių transporto priemones, nustatymo ir atvejų, kada juos privaloma taikyti, tvarkos aprašą;

6) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

7 straipsnis. Aplinkos ministerijos kompetencija

Aplinkos ministerija:

1) nustato biodegalus naudojančių įrenginių taršos normatyvus;

2) nustato biodegalų naudojimo aplinkosaugos sąlygas ir išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslus bei reikalavimus;

3) atlieka miško biomasės panaudojimo biodegalų gamybai skirtų paramos priemonių įgyvendinimą, stebėseną ir valstybinę priežiūrą ir kontrolę;

4) rengia ir tvirtina Panaudotų elektromobilių baterijų tvarkymo ir utilizavimo taisykles;

5) kartu su Susisiekimo ministerija ir Energetikos ministerija rengia ir Vyriausybei teikia tvirtinti Paramos skyrimo alternatyviaisiais degalais varomoms transporto priemonėms įsigyti ir (ar)

infrastruktūrai įrengti taisykles, kuriose būtų numatytas įpareigojimas vartoti dalį degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių;

6) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

8 straipsnis. Ekonomikos ir inovacijų ministerijos kompetencija

Ekonomikos ir inovacijų ministerija:

1) reguliacinėmis priemonėmis skatina technologijų, užtikrinančių gamybos ir kitoje ūkinėje veikloje susidarančių atliekų perdirbimą į alternatyviuosius degalus, kūrimą bei diegimą pramonės įmonėse;

2) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

9 straipsnis. Žemės ūkio ministerijos kompetencija

Žemės ūkio ministerija:

1) pagal kompetenciją vykdo žemės ūkio biomasei, iš kurios gaminami biodegalai, skirtų paramos priemonių įgyvendinimą, stebėseną, valstybinę priežiūrą ir kontrolę;

2) nustato biodujų gamybai iš ūkinių gyvūnų mėšlo bei kitų biologiškai skaidžių atliekų ir (ar) valymui bei suspaudimui teikiamos paramos taisykles ir sąlygas;

3) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

10 straipsnis. Tarybos kompetencija

Taryba:

1) prižiūri ir kontroliuoja, kaip degalų ir dujinių degalų tiekėjai vykdo šiame įstatyme numatytus įpareigojimus;

2) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

11 straipsnis. Vietos savivaldos institucijų kompetencija

Savivaldybės:

1) skatina viešojo transporto, komunalinių ir keleivių vežimo paslaugas teikiančias įmones, savivaldybių įstaigas ir įmones, naudoti alternatyviaisiais degalais varomas transporto priemones;

2) nustato mažos taršos transporto zonas savivaldybių teritorijoje;

3) imasi priemonių, skirtų skatinti neviešųjų įprastos ir vidutinės galios elektromobilių įkrovimo prieigų įrengimą ir sudaryti tam palankesnes sąlygas.

12 straipsnis. Viešųjų pirkimų tarnybos kompetencija

Viešųjų pirkimų tarnyba renka, kaupia ir tvarko duomenis apie atliekamus transporto priemonių ir paslaugų viešuosius pirkimus, atsižvelgdama į pagal kiekvieną sutartį nupirktų, lizingo būdu įsigytų, išsinuomotų arba išperkamosios nuomos būdu įsigytų kelių transporto priemonių skaičių, arba į kelių transporto priemonių, kurios bus naudojamos paslaugoms pagal kiekvieną sutartį teikti, skaičių.

TREČIASIS SKIRSNIS
VIEŠIEJI PIRKIMAI KELIŲ TRANSPORTO SRITYJE

13 straipsnis. Viešiesiems pirkimams keliami reikalavimai

1. Perkančiosios organizacijos, kaip jas apibrėžia Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas, ir perkantieji subjektai, kaip juos apibrėžia Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymas, atlikdami viešuosius pirkimus privalo laikytis šiame straipsnyje numatytų reikalavimų, kai:

1) įsigyja kelių transporto priemones ar sudaro kelių transporto priemonių pirkimo, lizingo, nuomos arba išperkamosios nuomos sutartis dėl kelių transporto priemonių naudojimo;

2) pagal sutartis ar kitais teisėtais pagrindais yra teikiamos keleivinio kelių transporto, keleivių vežimo specialiais reisais, keleivių vežimo užsakomaisiais reisais, atliekų rinkimo, pašto siuntų vežimo keliais, siuntinių vežimo, pašto pristatymo ir siuntinių pristatymo paslaugos.

2. Perkančioji organizacija privalo įvertinti kelių transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio poveikį energetikai ir aplinkai ir laikytis Energijos vartojimo efektyvumo ir aplinkos apsaugos reikalavimų, taikomų įsigyjant kelių transporto priemones.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatytais atvejais atliekamiems viešiesiems pirkimams keliami reikalavimai išreiškiami procentinėmis dalimis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu kelių transporto priemonių parku:

1) iki 2025 m. gruodžio 31 d. netaršių lengvųjų (M1, M2 arba N1 kategorijos) transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti ne mažiau kaip 60 procentų, netaršių sunkiųjų (N2 ir N3 kategorijos) transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti ne mažiau kaip 8 procentus, netaršių sunkiųjų (M3 kategorijos) transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti nemažiau kaip 80 procentų;

2) iki 2030 m. gruodžio 31 d. netaršių lengvųjų (M1, M2 arba N1 kategorijos) transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti 100 procentų, netaršių sunkiųjų (N2 ir N3 kategorijos) transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti ne mažiau kaip 16 procentų, o netaršių sunkiųjų (M3 kategorijos) transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti 100 procentų.

4. Kai atliekami netaršių sunkiųjų (M3 kategorijos) transporto priemonių viešieji pirkimai, perkančioji organizacija turi užtikrinti, kad bent pusė atliktų viešųjų pirkimų būtų atlikti perkant nulinės taršos sunkiąsias (M3 kategorijos) transporto priemones.

5. Šio straipsnio 3 dalyje nustatyti reikalavimai netaikomi:

1) žemės ir miškų ūkio transporto priemonėms, kaip tai apibrėžta 2013 m. vasario 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 167/2013 dėl žemės ir miškų ūkio transporto priemonių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL 60/1, 2013 L 3 2, p. 1);

2) dviratėms arba triratėms transporto priemonėms ir keturratėms transporto priemonėms, kaip tai apibrėžta 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 168/2013 dėl dviračių ir triračių transporto priemonių bei keturračių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 52);

3) savaeigėms transporto priemonėms;

4) krašto apsaugos sistemos institucijų reikmėms, kai šios transporto priemonės įsigyjamos naudoti karinėms operacijoms, joms pasirengti ir kitoms gynybos karinėms funkcijoms vykdyti;

5) operatyviniams tikslams naudojamoms transporto priemonėms;

6) specialiai suprojektuotoms ir pagamintoms naudoti statybos aikštelėse ar karjeruose, uostų ar oro uostų teritorijose ar patalpose transporto priemonėms;

7) suprojektuotoms ir pagamintoms civilinės saugos, priešgaisrinės apsaugos ir viešajai tvarkai užtikrinti naudojamoms transporto priemonėms;

8) šarvuotoms transporto priemonėms, skirtoms vežamiems asmenims ar kroviniams apsaugoti;

9) greitosios pagalbos automobiliams, skirtiems ligoniams ar sužeistiesiems vežti su specialia tam skirta įranga;

10) transporto priemonėms, skirtoms mirusiems vežti, su tam skirta specialia įranga;

11) neįgaliųjų vežimėliams pritaikytoms transporto priemonėms, kurios sukonstruotos arba specialiai pertvarkytos taip, kad važiuojant keliu joje tilptų vienas ar daugiau neįgaliųjų vežimėliuose sėdinčių asmenų;

12) vikšrinėms transporto priemonėms;

13) specialiosios paskirties M3 kategorijos transporto priemonėms, išskyrus transporto priemones, kuriose be vairuotojo telpa daugiau kaip 22 keleiviai ir kuriose įrengtos stovintiems

keleiviams skirtos vietos ir kuriose be vairuotojo telpa ne daugiau kaip 22 keleiviai, tačiau kuri skirta vežti stovinčius keleivius ir kurioje yra sėdynių.

6. Viešųjų pirkimų tarnyba renka, kaupia ir tvarko duomenis, susijusius su šio straipsnio 3 ir 4 dalyse viešiesiems pirkimams keliamų reikalavimų vykdymu.

KETVIRTASIS SKIRSNIS
BIODEGALŲ NAUDOJIMAS

14 straipsnis. Įpareigojimai tiekėjams

1. Degalų tiekėjai užtikrina, kad jų parduodamuose mineraliniuose degaluose atitinkamą dalį sudarytų biodegalai, skaičiuojant pagal bendrą mineralinių degalų ir biodegalų mišinio energinę vertę kiekvienais kalendoriniais metais:

1) nuo 2021 m. iki 2024 m.– ne mažiau kaip 5,8 procento;

2) nuo 2025 m. iki 2026 m. – ne mažiau kaip 7 procentus;

3) nuo 2027 m. iki 2029 m. – ne mažiau kaip 7,9 procento;

4) nuo 2030 m. ir kiekvienais kitais metais – ne mažiau kaip 9,1 procento.

2. Degalų tiekėjai užtikrina, kad jų parduodamuose mineraliniuose degaluose atitinkamą dalį sudarytų pažangieji biodegalai, skaičiuojant pagal bendrą mineralinių degalų ir biodegalų mišinio energinę vertę kiekvienais kalendoriniais metais:

1) nuo 2021 m. iki 2024 m. – ne mažiau 0,3 procento;

2) nuo 2025 m. iki 2026 m. – ne mažiau 1,5 procento;

3) nuo 2027 m. iki 2029 m. – ne mažiau 2,4 procento;

4) nuo 2030 m. ir kiekvienais kitais metais – ne mažiau 3,6 procento.

3. Dujinių degalų tiekėjai, užtikrina, kad jų tiekiamose gamtinėse dujose atitinkamą dalį sudarytų biodujos arba nebiologinės kilmės dujinis transporto kuras, skaičiuojant pagal bendrą dujų mišinio energinę vertę kiekvienais kalendoriniais metais:

1) nuo 2027 m. iki 2029 m. – ne mažiau 3,5 procento;

2) nuo 2030 m. ir kiekvienais kitais metais – ne mažiau 8,2 procento.

4. Taryba prižiūri ir tikrina, kad degalų ir dujinių degalų tiekėjai, laikytųsi šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų įpareigojimų.

5. Degalų ir dujinių degalų tiekėjai kas ketvirtį Tarybai teikia Tarybos nustatytos formos ataskaitas apie šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytų įpareigojimų laikymąsi. Ataskaitoje turi būti pateikta informacija apie į rinką per ketvirtį patiektus degalų, biodegalų ar nebiologinės kilmės dujinio transporto kuro kiekius ir jų gamybai panaudotas žaliavas.

6. Taryba šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytų įpareigojimų vykdymą vertina atsižvelgdama į kiekvienus kalendorinius metus atskirai.

7. Taryba iki einamųjų metų vasario 1 d., pateikia Energetikos ministerijai informaciją apie praėjusiais kalendoriniais metais degalų ir dujinių degalų tiekėjų įvykdytus arba neįvykdytus šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytus įpareigojimus. Informacijoje turi būti nurodyti degalų ir dujinių degalų tiekėjų į rinką patiekti degalų, biodegalų ar nebiologinės kilmės dujinio transporto kuro ir pažangiųjų biodegalų kiekiai.

8. Jeigu degalų ar dujinių degalų tiekėjas neįvykdo arba netinkamai įvykdo bent vieną šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytą įpareigojimą, Taryba nedelsiant įspėja degalų ar dujinių degalų tiekėją ir nurodo per 30 dienų nuo įspėjimo dienos įvykdyti įpareigojimą, išskyrus atvejus, kai dėl objektyvių priežasčių pažeidimui pašalinti reikia daugiau laiko, bet ne ilgesniam kaip 3 mėnesių laikotarpiui.

9. Jeigu, įspėtas degalų ar dujinių degalų tiekėjas per Tarybos nustatytą laikotarpį neįvykdo Tarybos nurodymo, Taryba sustabdo leidimo verstis mažmenine ir (ar) didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais (degalais), suskystintomis naftos dujomis, skirtomis autotransporto priemonėms ar gamtinių dujų įrenginių įrengimo ir eksploatavimo veiklos atestatų galiojimą vienerių metų laikotarpiui.

10. Praėjus šio straipsnio 9 dalyje numatytam vienerių metų laikotarpiui Taryba panaikina degalų ar dujinių degalų tiekėjo leidimo ir (ar) atestato galiojimo sustabdymą.

11. Panaikinus leidimo ir (ar) atestato galiojimo sustabdymą, einamųjų metų įpareigojimas pagal šio straipsnio 1, 2 ar 3 dalį toliau taikomas nuo sprendimo panaikinti galiojimo sustabdymą dienos iki einamųjų kalendorinių metų pabaigos.

12. Skundai dėl Tarybos sprendimų teisėtumo nagrinėjami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

15 straipsnis. Reikalavimai biodegalų vartojimui

1. Siekiant įgyvendinti šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje numatytą tikslą, biodegalų, taip pat transporto sektoriuje suvartojamo biomasės kuro, jeigu jie pagaminti iš maistinių ir pašarinių augalų, procentinė dalis turi būti ne daugiau kaip vienu procentiniu punktu didesnė nei tokio kuro dalis palyginti su galutiniu energijos suvartojimu kelių ir geležinkelių transporto sektoriuose 2020 m., bet ne didesnė nei 7 procentai bendro galutinio energijos suvartojimo kelių ir geležinkelių transporto sektoriuose.

2. Biodegalų, pagamintų iš naudoto kepimo aliejaus ir 1 ir 2 kategorijų gyvūninių riebalų, kaip apibrėžta pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009 procentinė dalis bendrame galutiniame energijos suvartojime kelių ir geležinkelių transporto sektoriuose turi būti ne didesnė nei 1,7 procento.

3. Lietuvos statistikos departamentas užtikrina, kad viršijus šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytas ribas biodegalų, taip pat transporto sektoriuje suvartoto biomasės kuro, jeigu jie pagaminti iš maistinių ir pašarinių augalų ir (ar) iš naudoto kepimo aliejaus ir 1 ir 2 kategorijų gyvūninių riebalų, kaip apibrėžta 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1069/2009 energinė vertė nebūtų vertinama apskaičiuojant atsinaujinančių energijos išteklių dalį bendrame galutiniame energijos suvartojime transporto sektoriuje.

4. Energetikos ministerija nustato degalų ir dujinių degalų tiekėjų statistinių duomenų, susijusių su šio įstatymo 14 straipsnio 1, 2 ar 3 dalyse nustatytais įpareigojimais, statistinio perdavimo tvarką.

5. Apskaičiuojant šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje numatytą atsinaujinančių energijos išteklių dalį transporto sektoriuje, taikant finansinę paramą už biodegalų naudojimą ar įmaišant biodegalus į mineralinius degalus, kaip nurodyta šio įstatymo 14 straipsnyje, biodegalai turi atitikti Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme nustatytus tvarumo ir išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijus.

6. Degalų tiekėjų tiekiami degalų ir biodegalų mišiniai turi atitikti energetikos, susisiekimo ir aplinkos ministrų nustatytus privalomuosius biodegalų kokybės rodiklius.

7. Lietuvos standartizacijos departamentas rengia Lietuvos standartus dėl biodegalų ir degalų mišinių, kuriuose biodegalų, įmaišytų į mineralinius degalus, procentinė dalis viršija šio straipsnio 1 dalyje nurodytas procentines dalis.

16 straipsnis. Biodujų tiekimas transporto priemonėms

1. Biodujos į transporto priemones tiekiamos tiesiogiai per degalų papildymo punktą arba per gamtinių dujų tinklus.

2. Biodujų, įleidžiamų į operatorių dujų sistemas ir dujinių degalų tiekėjų transporto priemonėms tiekiami gamtinių dujų, biodegalų ir nebiologinės kilmės dujinių degalų mišiniai privalo atitikti energetikos ministro nustatytus gamtinių dujų kokybės reikalavimus.

3. Dujų sistemų operatoriai privalo sudaryti nediskriminacines sąlygas tiekti biodujas į dujų sistemas ir užtikrinti nuolatinę tiekiamų biodujų kokybės stebėseną ir kontrolę.

4. Nauji biodujų gamybos įrenginiai prijungiami prie gamtinių dujų sistemų vadovaujantis Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme nustatyta tvarka.

5. Degalų papildymo punktai prijungiami prie gamtinių dujų perdavimo ar skirstymo sistemų vadovaujantis energetikos ministro nustatyta naujų perdavimo ar skirstymo sistemų nedujofikuotoje teritorijoje įrengimo, naujų vartotojų gamtinių dujų sistemų prijungimo prie perdavimo ar skirstymo sistemų ir vartotojų gamtinių dujų sistemų įrengimo tvarka.

PENKTASIS SKIRSNIS
ALTERNATYVIŲJŲ DEGALŲ NAUDOJIMAS TRANSPORTE

17 straipsnis. Elektros energijos naudojimas transporte

1. Skatinant elektros energijos naudojimą transporte, siekiama didinti pirmą kartą registruojamų ir perregistruojamų naujų ir (ar) naudotų elektromobilių skaičių:

1) iki 2025 m. pirmą kartą registruojamų ir perregistruojamų naujų ir (ar) naudotų M1 klasės elektromobilių skaičius turi sudaryti ne mažiau kaip 10 procentų, o N1 klasės elektromobilių skaičius turi sudaryti ne mažiau kaip 30 procentų metinių pirkimų sandorių;

2) iki 2030 m. pirmą kartą registruojamų ir perregistruojamų naujų ir (ar) naudotų M1 klasės elektromobilių skaičius turi sudaryti ne mažiau kaip 50 procentų metinių pirkimų sandorių;

3) nuo 2030 m. sausio 1 d. N1 klasės automobiliai su vidaus degimo varikliais negali būti registruojami;

4) šios dalies 3 punktas netaikomas registruojant alternatyviaisiais degalais varomas N1 klasės transporto priemones.

2. Finansinės paramos priemonės įsigyjant elektra varomas transporto priemones ar jos reikalingą infrastruktūrą taikomos iki kol M1 ir N1 klasės elektra varomi automobiliai sudarys 10 procentų nuo viso M1 ir N1 klasėms priskiriamo automobilių parko.

3. Viešosios elektromobilių didelės ir itin didelės galios įkrovimo prieigos pirmiausia turi būti įrengiamos Lietuvos miestuose, šalia kelių, priklausančių Transeuropiniam kelių tinklui, ir šalia valstybinės reikšmės kelių.

4. Susisiekimo ministerija kiekvienais kalendoriniais metais peržiūri ir įvertina elektromobilių įkrovimo infrastruktūros plėtros apimtį miestuose ir šalia pagrindinių valstybinės reikšmės kelių.

5. Savivaldybių tarybos iki 2025 metų nustato mažos taršos transporto zonas, remdamosi Aplinkos apsaugos agentūros rengiamais Aplinkos oro kokybės apskaitos duomenimis, miestuose, kuriuose praeitais kalendoriniais metais bent kartą buvo fiksuota padidėjusi kietųjų dalelių koncentracija ir kuriuose gyventojų skaičius viršija 25 tūkst.

18 straipsnis. Elektra varomų transporto priemonių infrastruktūros planavimas ir plėtra

1. Vyriausybės įgaliota institucija nustato reikalavimus ir taisykles dėl minimalaus įkrovimo prieigų skaičiaus bei susijusios infrastuktūros įdiegimo naujai statomuose pastatuose, daugiabučių gyvenamųjų pastatų kiemuose, rekonstruojamų, atnaujinamų (modernizuojamų) gyvenamųjų ir negyvenamųjų pastatų teritorijose.

2. Viešosios didelės arba itin didelės galios įkrovimo prieigos turi būti įrengtos šalia valstybinės reikšmės kelių ne didesniu kaip 50 km atstumu viena nuo kitos.

3. Viešosios elektromobilių didelės ir itin didelės galios įkrovimo prieigos šalia valstybinės reikšmės kelių ir miestuose turi būti įrengiamos atsižvelgiant į augantį Lietuvoje registruotų elektromobilių skaičių, proporcingai taip, kad viena viešoji didelės arba itin didelės galios įkrovimo prieiga tektų ne daugiau nei keturiasdešimčiai elektromobilių.

4. Nuo 2023 metų visose naujai statomose arba rekonstruojamose degalinėse turi būti įrengta bent viena viešoji didelės arba itin didelės galios įkrovimo prieiga.

5. Nuo 2023 metų visose naujai statomose arba rekonstruojamose autobusų, geležinkelio stotyse, oro uostuose ir jūrų uoste turi būti įrengta viešųjų įkrovimo prieigų infrastruktūra.

6. Savivaldybės užtikrina, kad viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai būtų atrenkami tik viešo konkurso būdu, nediskriminacinėmis sąlygomis ir sudarant galimybes dalyvauti visiems subjektams.

7. Savivaldybės, suderinusios su Susisiekimo ministerija, iki 2020 m. gruodžio 30 d. parengia savivaldybės teritorijoje esančiuose vietinės reikšmės keliuose iki 2030 metų numatomų įrengti viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų planus, kuriuose turi būti numatytos prioritetinės vietos elektromobilių įkrovimo stotelėms įrengti.

8. Visos viešos elektromobilių įkrovimo vietos, įskaitant ir elektromobilių įkrovimo prieigas, turi būti įrengtos ir pritaikytos asmenims, turintiems judėjimo negalią.

9. Elektromobiliams skirtos įprastos ir didelės galios įkrovimo prieigos, išskyrus belaidžius arba induktyviuosius įrenginius, turi atitikti 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos Nr. 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo II priedo 1.1 ir 1.2 papunkčiuose nurodytas technines specifikacijas.

19 straipsnis. Elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai

1. Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai turi sudaryti galimybę elektromobilį įkrauti neturint tiesioginės sutarties su elektros energijos tiekėju ir (ar) elektromobilių įkrovimo prieigos operatoriumi.

2. Elektros skirstomųjų tinklų operatoriai yra atsakingi už elektromobilių įkrovimo prieigų prijungimą prie elektros energijos tinklų Elektros energetikos įstatymo numatyta tvarka.

3. Elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai turi teisę sudaryti elektros tiekimo įkrovimo prieigai sutartį su bet kuriuo pasirinktu nepriklausomu elektros energijos tiekėju Elektros energetikos įstatymo numatyta tvarka.

4. Finansinė parama viešosioms elektromobilių įkrovimo prieigoms įrengti suteikiama tik tuo atveju, jeigu jos yra įrengiamos prioritetinėse vietose pagal savivaldybių numatytus planus kaip tai yra numatyta šio įstatymo 18 straipsnio 7 dalyje.

20 straipsnis. Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistema

1. Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemą administruoja Susisiekimo ministerijos paskirtas subjektas (toliau – Administratorius).

2. Lietuvoje veikiančios viešosios elektromobilių įkrovimo prieigos ir jų operatoriai privalo turėti identifikacinius kodus ir būti įregistruoti elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemoje Administratoriaus nustatyta tvarka.

3. Už viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų įregistravimą atsako prieigos operatorius.

4. Administratorius užtikrina, kad elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemos duomenys būtų prieinami visiems naudotojams viešai ir nediskriminaciniu pagrindu.

5. Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai elektromobilių Administratoriui teikia statinius ir dinaminius duomenis apie viešąją elektromobilių įkrovimo prieigą.

6. Statiniai ir dinaminiai duomenys, kai viešoji elektromobilių įkrovimo prieiga turi galimybę perduoti dinaminius duomenis, Administratoriui teikiami pagal atvirą įkrovimo prieigų protokolą (angl. *„Open Charge Point Protocol“)* arba pagal su juo suderinamą kitą protokolą.

21 straipsnis. Alternatyviųjų degalų naudojimas

1. Biodujos ir (ar) iš atsinaujinančių išteklių pagaminti nebiologiniai dujiniai degalai, palyginti su galutiniu transporto sektoriaus energijos suvartojimu, 2030 metais turi sudaryti nemažiau kaip 5 procentus.

2. Gamtinių dujų transporto priemonių įsigijimas skatinamas tik jeigu kartu su gamtinėmis dujomis vartojami degalai iš atsinaujinančių išteklių ir iki kol suminė gamtinių dujų ir biodujų dalis, palyginti su galutiniu transporto sektoriaus energijos suvartojimu, 2030 metais neviršija 32 procentų.

3. Nuo 2029 m. sausio 1 d. visa viešoji transporto infrastruktūra, skirta keleiviams vežti, turi būti pritaikyta naudoti alternatyviuosius degalus.

4. Planuojant alternatyviųjų degalų infrastruktūros plėtrą iki 2025 m. gruodžio 1 d. turi būti užtikrinami tokie minimalūs reikalavimai:

1) atstumas tarp suslėgtų gamtinių dujų papildymo stočių turėtų sudaryti ne daugiau kaip 150 km, o minimalus viešai prieinamų suslėgtų gamtinių dujų papildymo punktų skaičius – ne mažesnis kaip 10 vnt.;

2) atstumas tarp suskystintų gamtinių dujų papildymo stočių turėtų sudaryti ne daugiau kaip 400 km, o minimalus viešai prieinamų suskystintų gamtinių dujų papildymo punktų skaičius – ne mažesnis kaip 2 vnt.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
INFORMAVIMAS IR ŠVIETIMAS

22 straipsnis. Informacijos sklaida ir švietimas

1. Valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos ir įmonės pagal kompetenciją rengia, sistemina ir viešai skelbia informaciją apie alternatyviaisiais degalais varomų transporto priemonių panaudojimo galimybes, ekonominę ir aplinkosauginę naudą.

2. Energetikos ministerija, Susisiekimo ministerija, Aplinkos ministerija ir kitos institucijos pagal kompetenciją rengia ir įgyvendina visuomenės informavimo ir sąmoningumo ugdymo priemones, teikia konsultacijas ir skatina naudoti alternatyviaisiais degalais varomas transporto priemones.

3. Siekiant formuoti visuomenės elgseną, keisti jos įpročius ir skatinti perėjimą prie netaršaus transporto naudojimo, visuomenės švietimas ir susijusios informacijos viešinimo kampanijos vykdomos:

1) valstybės institucijose ir įstaigose;
2) vaikų darželiuose, mokyklose, universitetuose ir kitose švietimo įstaigose;
3) bendruomenėse;
4) privačiose įmonėse ir organizacijose.

SEPTINTASIS SKIRSNIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis. Ataskaitų teikimas

1. Susisiekimo ministerija Europos Komisijai kas trejus metus teikia ataskaitą apie alternatyviųjų degalų plėtrą Lietuvos Respublikoje. Ataskaitoje nurodomos teisinės ir politikos priemonės, kurių buvo imtasi plėtojant alternatyviųjų degalų infrastruktūrą ar skatinant mažiau taršių transporto priemonių naudojimą, nurodoma susijusi mokslinių tyrimų ir technologinė plėtra bei demonstracinė veikla, ateities įgyvendinimo planas, kuriame numatomi nacionaliniai tikslai ir planiniai rodikliai. Ataskaita pateikiama kartu su Direktyvos 2014/24/ES 10 straipsnyje numatytomis pateikti ataskaitomis, pradedant nuo paskutinės ataskaitos pateikimo dienos.

2. Susisiekimo ministerija, ne vėliau kaip iki 2022 m. rugpjūčio 2 d. praneša Europos Komisijai apie priemones, kurių imtasi Lietuvos Respublikoje siekiant įgyvendinti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) Nr. 2019/1161 (OL 2019 L 188/116 p. 1), ir apie ketinimus dėl planuojamos įgyvendinimo veiklos ateityje.

3. Ataskaitas apie reikalavimų viešiesiems pirkimams įgyvendinimą kas trejus metus, pradedant 2026 m. balandžio 18 d. Europos Komisijai teikia Viešųjų pirkimų tarnyba, vadovaudamasi 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) Nr. 2019/1161 (OL 2019 L 188/116 p. 1), 10 straipsnio 2 dalies nuostatomis.

24 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas įsigalioja 2021 m. sausio 1 d.

2. Vyriausybė, jos įgaliotos institucijos, Energetikos ministerija, Susisiekimo ministerija, Aplinkos ministerija, Ekonomikos ir inovacijų ministerija, Žemės ūkio ministerija, Valstybinė energetikos reguliavimo taryba, savivaldybių institucijos ir kitos institucijos pagal kompetenciją iki 2020 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

3. Lietuvos automobilių kelių direkcija prie Susisiekimo ministerijos iki 2020 m. gruodžio 30 d. parengia, suderinusi su Susisiekimo ministerija, patvirtina Lietuvos Respublikos mastu planuojamų statyti viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų įrengimo ir eksploatavimo tvarkos aprašus.

4. Susisiekimo ministerija iki 2022 m. sausio 1 d. nustato lengvatinių dalyvavimo eisme sąlygų, taikomų alternatyviaisiais degalais varomoms transporto priemonėms, sumažintų techninės apžiūros ir

rinkliavos, statant nulinės taršos transporto priemones apmokestintose miestų zonose, mokesčių taikymo tvarką.

5. Savivaldybės užtikrina, kad iki 2024 m. gruodžio 31 d. jų teritorijose esančių oro uostų, autobusų ir geležinkelių stočių laukimo eilėse taksi ar pavežimo paslaugas nulinės taršos transporto priemonėmis teikiantys subjektai turėtų pirmumo teisę, o nuo 2025 m. sausio 1 d. visos taksi ir pavežimo paslaugas lengvaisiais automobiliais teikiančios įmonės į laukimo zonas galėtų pateikti tik su netaršiomis transporto priemonėmis.

6. Savivaldybės iki 2022 metų privalo užtikrinti viešųjų įkrovimo prieigų, skirtų elektriniams paspirtukams, dviračiams ir kitoms elektrinėms L kategorijos transporto priemonės įkrauti, įrengimą. Tokių prieigų standartai turi atitikti 2019 m. rugpjūčio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2019/1745, kuriuo papildomos ir iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/94/ES nuostatos dėl L kategorijos motorinių transporto priemonių įkrovimo prieigų, elektros tiekimo nuo kranto vidaus vandenų laivams, vandenilio tiekimo kelių transportui ir gamtinių dujų tiekimo kelių ir vandens transportui ir panaikinamas Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2018/674, nuostatas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos
alternatyviųjų degalų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo (OL 2014 L 307/1, p. 1).

2. 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/844, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo ir Direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo (OL 2018 L 156/75, p. 1).

3. 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją (OL 2018 L 328/82, p. 1).

4. 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/1161, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/33/EB dėl skatinimo naudoti netaršias ir efektyviai energiją vartojančias kelių transporto priemones (OL 2009 L 188, p. 1).

5. 2019 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/1745, kuriuo papildomos ir iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/94/ES nuostatos dėl L kategorijos motorinių transporto priemonių įkrovimo prieigų, elektros tiekimo nuo kranto vidaus vandenų laivams, vandenilio tiekimo kelių transportui ir gamtinių dujų tiekimo kelių ir vandens transportui ir panaikinamas Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2018/674 (OL 2019 L 268/1, p. 1).